

ஓ.என்.வி.குருப்பின் கவிதைகளில் உத்திகள்

முனைவர் செ.ரவிசங்கர்

உதவிப்பேராசிரியர், ஒப்பிலக்கியத்துறை
தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 21

முன்னுரை

மலையாள இலக்கிய உலகில் கவிதை இலக்கியம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப்பின்னர் தலைப்பட்டது. தற்கால மலையாளக் கவிதைகள் 1850 ஆண்டு தொடங்கியது என்பர். தற்காலத்திரிய கவிதை, இயல்புகளையும் ஜனநாயக அரசியலையும் முன்வைத்து எழுதத் தோன்ற பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டனவாக அமைந்தன. இக்காலத்தில் 'அறிவாலும் ராக்குயிலும்' என்னும் புரட்சிமிகுந்த கவிதையின் மூலம் அறிமுகமானவர் ஓ.என்.வி.குருப். 'தாதிக்குள் பாணப்பத்திரம்' 1956 ல் வெளிவந்த இவருடைய முதல் கவிதைத் தொகுப்பாகும். இவருடைய கவிதைகளில் பாடலுக்குரிய ஓசைநயமும், கவிதைக்குரிய அழகையும் கூறும் ரசம் அமையப்பெற்றுள்ளது. இயல்பான சொற்களைக் கொண்டு படிப்பவர்களுக்கு இதமாகவும், மக்களை விழிப்புறச் செய்யும் நோக்கத்தோடு கவிதை இயற்றுவதில் வல்லவராகவும் திகழ்கிறார். 1982 ல் கேரள சாகித்திய அகாதெமி, சோவியத் நாடு விருதினையும் பெற்றுள்ளார். மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும், கேரளத்தின் எழில் கொஞ்சம் இயற்கை அழகினையும் இவர் கவிதைகளின் வழியாக காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் 'ஓ.என்.வி.குருப்பின் சில கவிதைகள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் ஆசிரியரின் தனித்திறனை வெளிப்படுத்தும் உத்தி முறைகளை தனக்கே உரிய பாணியில் பின்பற்றி கவிபடைத்துள்ளமையை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமையப் பெறுகிறது.

உத்தி - விளக்கம்

படைப்பாளன் தான் சொல்ல வந்த செய்தியை உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் வெளிப்படுத்துவதனையே உத்தி என்பர். படைப்பாளன் கையாளும் உத்தி முறைகளிலேயே ஒரு படைப்பின் வெற்றியும் அமைகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஒரு படைப்பாளரின் தனித்திறமையை வெளிப்படுத்துவதே இவ்வத்தியாகும். ஆங்கில அகராதியான The random house dictionary உத்தியைப் பற்றி உத்தி என்பது ஒரு கலைஞரின் வெளியீட்டுத் தன்மையை அவன் சார்ந்த துறையில் புலப்படுத்தும் ஆற்றலாகும்" என்கிறது. 'ஒத்த காட்சி உத்தி வகைக விரிப்பின்' என தொல்காப்பியம் உத்தி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. புனைகதை இலக்கியங்களில் உத்திகள் அமைகின்ற விதத்தினை பல்வேறு திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

படிமம்

கவிஞன் தான் கூற வரும் சொற்களால் நெஞ்சத்தில் வரையும் ஓவியம் 'படிமம்' Image என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு இணையாகத் தமிழில் வழங்கப்பெறும் கலைச்சொல்லே படிமம் ஆகும். அறிவாலும் உணர்ச்சியாலும் ஆன ஒரு மனப்பாவணையை ஒரு நொடிப்பொழுதில் தெரியக் காட்டுவது. ஓர் ஓவியமோ அல்லது சிற்பமோ தன்னைச் சொற்களின் மூலமாக வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் முறை தான் படிமம் என்கிறார் எஸ்ரா பவுண்ட். இலக்கியத்தில் ஒரு பொருளையோ ஒரு நிகழ்ச்சியையோ குறிப்பிட வரும் ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் தன் இயல்பான பொருளைத் தவிர்த்த பிறிதொன்றினைக் குறிப்பிடுவதற்கு படிமம் பயன்படுகிறது. ஒரு சொல் ஒரே நேரத்தில்

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 03 Issue: 03

July to September 2021

www.irjtsjournal.org

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படிநிலைகளில் பொருள் தந்தால் அது படிமமாக மாறிவிடுகிறது. இவ்வகையில் அமைந்த படிமக் கருத்துக்களை கவிஞர் ஒ.என்.வி.குருப் தம் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்திச் செல்கிறார்.

சூரியனைப் போல்
ஒளிவீசும் கற்கள்
இரவு போல
இருண்ட கற்கள்
அந்திப் பொழுதுபோல்
அழகானக் கற்கள்
காலத்தைப் பொறுக்கியெடுத்து
விளையாடும் கற்கள்
பூமி பெற்றுப் போட்ட
சவலைப்பிள்ளை கற்கள்

‘ஏழைகள்’ என்னும் கவிதையில் பாதையில் வழிநெடுக கிடக்கும் கற்களைக் குறிப்பிடும் போது, சூரியனுக்கு இணையாக ஒளி வீசுவையாகவும், இருளின் கோரத்தைக் காட்டும் இருண்ட கற்களாகவும், அந்திமாலைப் பொழுதில் வேனிலின் ஒளியைப் பெற்று மின்னுகின்ற அழகினைப் பெற்றுள்ள கற்களாகவும் முக்காலங்களின் கையில் விளையாடுவதற்காக பூமித்தாய் நமக்கு ஈன்றளித்த பிள்ளைகள் தான் வழியெங்கும் கிடக்கும் கற்கள் என அவைகளைக் காட்சிப் படிமமாக்குகிறார். ‘கடைசி பகலின் சாட்சி’ என்னும் கவிதையில்

கொன்றை மரம் ஒன்று – தான்
அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை
இளம் விதவை போல்
கழட்டிக் கொண்டிருக்கிறது
மேகங்கள்
மாலையின் சிதையை வலம் வந்து
கொள்ளிக் கலயத்தை உடைத்து விட்டுக்
கடலில் நீராடுகிறது

இலையுதிர் காலம் காலம் அளித்த இயற்கையின் மாற்றமாகும். இக்காலத்தில் நிகழும் இலையுதிர்வினை பகல் முடியப்போவதாக எண்ணி கலக்கத்தில் அவை உதிர்வதாகவும், சூரியன் மறையும் அந்திமாலைப் பொழுதில் சூரியனை மேகங்கள் மறைப்பதினால் தோன்றும் இளஞ்சிவப்பு நிறமான வெளிச்சத்தினை கொள்ளிக்கட்டையால் உருவாகும் சிதை எனவும் அச்சிதையை மேகங்கள் வலம் வந்து கொல்லிக் கலயத்தை உடைத்துவிட்டு கடலோடு சேர்வதாகக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இயல்பான நிகழ்வுகளைக் கொண்டு வர்ணனைப் படிமத்தினை வெளிப்படுத்திச் செல்கிறார். உவமை, உருவகம், படிமத்திற்கு இன்றியமையாதவை என்பதனை ஆசிரியரின் கவிதையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

குறியீடு

Symbol என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு இணையாக தமிழில் குறியீடு என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. நேரயாக ஒரு பொருளினதைத் தராமல் குறிப்பாக ஒரு பொருளின் வாயிலாக அர்த்தத்தினை வெளிப்படுத்துவதாகும். சுருங்கக் கூறினால் ஒன்றை இன்னொன்றால் புலப்படுத்துவதாகும். கவிதைக் குறியீடு

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 03 Issue: 03

July to September 2021

www.irjtsjournal.org

குறிக்கப்படும் பொருளை மறைமுகமாகக் குறிப்பதாகவே அமையும். ஓ.என்.வி.குருப்பின் கவிதையில் குறியீடு பயின்றுள்ளமையை 'மகாபலி' என்னும் கவிதையில்

உத்திராட நாளன்று

அப்பா வந்த போது

உற்சவம் தொடங்கியது: "மகாபலி வந்தார்"!

பாவம் அந்தப் பாட்டிக்கும் தோன்றியது

அப்போது இந்த மகாபலி வேறு யாருமல்ல வென்று

இக்கவிதையில் வயது மூப்பான பாட்டி தனது தமகனுக்கு உணவு சமைத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலும், உத்திராட நாளன்றும், ஓய்வெடுக்கும் வேளையிலும் தன் கண்முன் வந்து போகும் பாத்திரமாக மகாபலி கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளார். வயது மூப்பில் வலுவிலந்து மரணத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் வேளையில் அப்பாட்டி 'ஏன் இன்னும் என் மகாபலி வரவில்லை' என சிந்திப்பதிலிருந்து, இங்கு வெளிப்படையாக காலன் என்று குறிப்பிடாமல் மகாபலி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். விதி முடிந்த காலத்தில் உயிரைப் பறிக்கும் எமனை மகாபலி என்று குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளதிலிருந்து கவிதைக் குறியீட்டினைக் காணமுடிகிறது.

தொன்மம்

தொன்மம் தானே சொல்லுங்காலை

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே

தொன்மம் குறித்து தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். தொன்மம் என்பதனை Myth என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவர். பழங்கால இதிகாசங்களிலும், புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ள பாத்திரங்களைக் கவிதையில் எழுதி அவைகளின் செயற்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி அவற்றின் மூலம் சொல்ல வந்த கருத்தினைக் கூறுவது தொன்மம். இன்றைய கவிஞர்களின் கருத்து வெளியீட்டிற்குத் தொன்மங்கள் சரியான கருவியாக அமைந்து விடுவதனை அறியமுடிகிறது. எனவே கவிதைக்கும், தொன்மத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்றும், உணர்வு மிகுந்த கவிதைகள் பெரும்பாலும் தொன்மத்தைக் கொண்டே படைக்கப்படுவதனை நாம் அறியமுடிகிறது.

இடுப்பில் பொல் குட

மேந்திய தை என்றும்

"தாய் கருப்பி"

"மகள் வெள்ளச்சி" என்றும்

"மகளின் மகள் அழகுப்பெண்" என்றும்

அப்புறம் வேறு என்னவெல்லாமோ

குறிக்கப்பட்டிருந்தன அதில்!

தொன்மங்களா?"

'புராதனப் பொருள்' என்னும் கவிதையில் கவிஞர் ஓ.என்.வி.குருப் பல வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட புத்தகத்தில் தாய், மகள், மகளின் மகள் என்று பரம்பரையை வரிசைப்படுத்திச் செல்கிறார். மேலும் தெச்சி, மந்தாரம், துளவி, என பழங்காலச் சொற்களையும் மூக்குத்திப்பூக்கள், கருக, முல்லை என பூக்களின் வகைகளையும், வரிசைப்படுத்திச் செல்வதிலிருந்து பழங்காலத்த் தொன்மையை அறிய முடிகிறது. 'புதிய அவதாரம் எடுப்பதாக இருந்தால்' என்னும் கவிதையில் ஏழை எளியவர்களாக விளங்கும் யாதவ குல மக்கள் ஆளும் வர்க்கத்தினரால் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்களைக் களைவதற்காக அவதரிக்க வேண்டியதன் தனித்துவத்தினை, அன்று பாஞ்சாலிக்கு நிறைந்த

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 03 Issue: 03

July to September 2021

www.irjtsjournal.org

அஸ்தினாபுரத்தின் சபையில் இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களைக் காக்க வேண்டியும், அதர்மம் புரியும் மன்னர்களை அழிக்க யாதவகுலத்தின் மாதவனாக அவதாரம் எடுத்து தர்மத்தை நிலை நாட்டியதைப் போல், தற்காலத்தின் சகுனிகளாகக் காட்சியளிக்கும் மேல் வர்க்கத்தினரின் கொடுமைகளிலிருந்து எங்களைக் காக்க

கிருஷ்ணா

புதிய அவதாரம் எடுப்பதாக இருந்தால் நீ

ஒரு இடையனாகத் தான் பிறக்க வேண்டும்

பிறந்து

இந்த மக்களுக்கெல்லாம்

உன் திருமுடியை அணிய வேண்டும்.....

இங்கு பாரத சகுனியின் ராஜதந்திரம் இன்றைய ஆளும் வர்க்கத்தினருக்கு இணையாகப் புனையப்பட்டுள்ளது. ஏழை மக்களின் துயரத்தினை பாரதத்தின் அஸ்தினாபுர சபையோடு இணைத்து தொன்மத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் வகையினதாக கவிதையமைத்துள்ளார்.

உவமை

உவமை என்பது ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளோடு ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறி, தன் கருத்தை தெளிவு பெறச் செய்யப்பயன்படும் ஓர் இலக்கிய உத்தி எனலாம். உவமை என்பது ஒரு பொருளின் அழகைக் கொண்டு மற்றொரு பொருளின் அழகை நினைத்து இதனை அதனோடு ஒப்பிடுதல் உவமை என்கிறார் மு.வ. உவமை கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கிறது. ஒ.என்.வி.குருப் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் வண்ணம் உவமையை சுவைபடக் கையாண்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. 'பலி குன்று' என்னும் கவிதையில்

மழைநீர் விழுந்து

தலைசாய்த்துக் கிடக்கும்

சேம்புச் செடிபோல்

தாகத்திற்காக கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு அமர்ந்த ஒரு பெண்ணின் நிலையை சேம்புச் செடிக்கு இணையாக ஒப்புமைப்படுத்துகிறார். அடுத்த நிலையில் குறிப்பிட்ட இனத்தவரின் சாதிக்கட்டுபாட்டினைக் கொண்ட அக்கிணற்றில் அப்பெண் தண்ணீர் இரைத்த குற்றத்திற்கு அவளுக்கு தண்டனையளிக்க வரும் மக்கள் கூட்டத்தினை

எரியும் பந்தம் ஏந்தி

எதிரில் வருவது போல்

என அக்கூட்டத்தாரின் கோபக்கனலை எரியும் பந்தத்திற்கு ஒப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

எதுகை – மோனை

கவிதைகளில் எதுகை மோனைகள் தேவையான இடங்களில் மட்டுமே படைக்கப்படுகின்றன. கவிஞன் சொல்ல வந்த கருத்தை அழுத்திக் கூறுவதற்கு இவ்வகை உத்திகள் பயன்படுகின்றன. மலையாளக் கவிஞர் ஒ.என்.வி.குருப் எதுகை மோனை உத்தியை தனது கவிதைகளில் அழகுற அமைத்துள்ளார். 'ஏழைகள்' என்னும் கவிதையில் கற்களுக்கு உவமை கூற வரும்போது

இரவு போல

இருண்ட கற்கள்

அந்திப் பொழுதுபோல்

அழகானக் கற்கள்

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 03 Issue: 03

July to September 2021

www.irjtsjournal.org

இக்கவிதையில் முதல் எழுத்துக்கள் இ,அ என்னும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவது மோனை ஆகும். அந்த இலக்கண உத்தியை இங்கு கையாண்டுள்ளார். அடிதோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவதனை எதுகை என்பர். 'ரத்ததானம்' என்னும் கவிதையில்

எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என் ஜீவனை

எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்னை

எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்

'கடைசி பகலின் சாட்சி' என்னும் கவிதையில்

சமாதானத்திற்காகப் பறக்கும்

சமாதானப் புறாக்கள்

இக்கவிதைகளில் டு,மா எழுத்துக்கள் இரண்டு வரிகளிலும் ஒன்றி வரும் படியாக எதுகையை அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

முரண்

முன்னுக்குப் பின் மாறுபடுவது போன்று உண்மையைக் கவிதைக்குள் புகுத்தி கருத்தினை விளக்க முற்படுவது முரண் உத்தியாகும். அதாவது முன்னுக்குப் பின் முரணான செய்திகளைத் தருவதாகும். அவ்வகையில் இவ்வுத்தியை ஒ.என்.வி.குருப் அநேகக் கவிதைகளில் பயன்படுத்தி கவிதைக்கு அழகு சேர்த்துள்ளார். அவைகளில் சில 'அறுவடை' என்னும் கவிதையில்

உனக்குத் தெரியாது விதைத்தது யாரென்று

எனக்குத் தெரியாது - இந்த நிலம்

யாரால் தானமாக வழங்கப்பட்டதென

உனக்குத் தெரியாது.....

மேலே வானமும்

கீழே இந்த வயல்களும்

அருகில்

சாட்சியாய் நானும்

அறுவடை வயலில் நெற்றமணிகளைக் கொறித்துக் கொண்டிருக்கும் கிளியினைக் கண்ட கவிஞனுக்கும், அதற்கும் இந்நிலம் யாரால் விதைக்கப்பட்டது என்பது அறியாமலிருப்பதைக் கூறவரும் போது உனக்கு, எனக்கு, எனவும் அதற்கு சாட்சியாய் வருபவைகளை மேலே, கீழே எனும் நிலைகளில் சொல் முரணைக் கொண்டு கவிதைபடைத்துள்ள விதம் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

முடிவுரை

ஒ.என்.வி.குருப் கவிதையில் தன் உணர்வுகளையும், எண்ணங்களையும், அன்பு, பரிவினையும் பல்வேறு உத்திகளைக் கொண்டு படைத்திருக்கிறார். மனிதன் பிற உயிர்களிடத்துக் கொள்ள வேண்டிய மனித நேயத்தையும் அழகுற எடுத்தியம்புகிறார். கவிஞனின் இந்தப் பன்முக நோக்கு வாசகனின் மனதினை கவர்ந்திழுக்கும் வகையினதாகவும், கவிதையின் ஆழ்ந்த பொருளை உணரும் வகையினதாகவும், பல்வேறு சிந்தனைகளைத் தூண்டும் முறையிலும் உத்திகளைக் கையாண்டு படைத்துள்ள விதம் போற்றுவதற்குரியதாகும்.

துணைநூல்கள்

- [1] அரங்கசுப்பையா, இலக்கியத்திறனாய்வு இசங்களும், கொள்கைகளும்,.
- [2] ஏ.எம்.சாலன் (மொ.ஆ),ஒ.என்.வி.குருப் சில கவிதைகள்,.
- [3] முனைவர் ச.ஈஸ்வரன், இலக்கியத் திறனாய்வு,.
- [4] பி.பரமேஸ்வரன்நாயர், மலையாள இலக்கிய வரலாறு,.
- [5] முனைவர் பா.ஆனந்தக்குமார், இந்திய ஒப்பிலக்கியம்,.
- [6] முனைவர் செ.ரவிசங்கர், தமிழ் இலக்கியத்தில் உவமை